85 Queres 1.º an solidata subst.ia ppriè sex poit ēē uiuens sensitiua. Rt affirmatiue. Pr. qa licet ipsa sensitiua dependeat ā fō à [illegible] quatuor qualitatibus qx n̄ ēēt lāx illa substa ex eo qd tā Lis qualiter disponant ad formam materiam subsistentem introducendam cuius ea n̄ ēēt lāx substa pp. sex: tū tis substa poēt sentire sensibus alterius spēi q̄ à tis qualitatibus n̄ dependeat.

86 Nec ex hoc inferas tem substantiam ēē nobiliorem aīa bruti, quia quamuis ēēt cognoscitiua hoc deret sbi p aīā materiali et consequenter ob[illegible] materia: aīā uō ē cognoscitiua per aciēs spirituales et consequenter tam ob[illegible] melior quam spiritualia. Adverte praeterea istam substantiam n̄ necessario fore uegetatiua ex eo qd ēēt sensitiua: n̄ ēn̄ dari implicantia in possibilitate substā uegetatiua n̄ sensitiua sicut nec in substantia ulliqua uegetatiua ut ē Angelus unde quamuis gradus sensitiui ā fō supponat uegetiuum in subiecto à gradu sensitiuo q ā fō dari n̄ uō ē possibile et in gradu sensitiuo dicta sbis.

87 Queres 2.º an illa substā poēt ēē uiens uegetatiua. Rt ea affirmatiue. Pr. quia poēt hēre uirtutem sibi uniendi extrinsece partes alterius corporis sicut aīā sibi unit partes alterius aque quod id dicitur de igne: hoc n̄ discrimine qd aqua et ignis uniunt sibi alias partes per extra positionem, et per adesse qd sit conuenire ab extrinseco, ideo q tis ao et unio n̄ ē uitalis, qualitas debet ēē uegetatiuo et nutritiuo substā uō stipe sex uniret sibi alias partes per intus sumptionem ti delinquendo illas in eod Lis,

in q. erant id est q. p actum uitali et nullo mo queni- 3.27
ente ab ex ipsi

Notandum 2° ē d. P. Conc
88 uegetaoem et nutrioem ali-
quis subia foret diuisa spēce a uegetioe et nutrioe q.
Deffo dari in uiuentibus; q. 3stand ma d' fra nutriti-
om et uegetiua d' nu fit p immutaoem qlitum qlitu
et p introductionem fra aliti om maior alimenti, in
nutrioe ia et uegetioe oppositi nulla daretur immutatio
alterius qlitatum nec corruptio fra alimenti, hoc
om eet sex, d' sibi subia se nutrienti.

Hac ista subia nutrir-
89 reti uniendo sibi ob in secōm partionem
Continuo uiao pei ulterius Coris, etsi deret alij altera-
tio eet mediis qlitib ulterior speciei, qua nullam exer-
ceret itrarietem; sigd ita subia foret incapax fra reci-
aly, qua pōt expelli p qlitem iriar eti eet incapax
Contrariorum qlitum. Uegetaō igi d' facto fit in subia
affecta qlitib contrarijs, ut una pōt iuerti in subiao
ulterius. Uegetaō nū d' poili n ita fieret, qa in illa n
introduceretur fra subia in mao alimenti.

90 Dicer. Nutriō d' facto dari
ad restituendas pei, qua
Corrumpuntur: sed illa subiō n eet Corruptibilis, g. n eet ue-
getabilis. R. Conced. ma: d' nutrioe, qua d' facto dari n
nū d' hac nutrioe poili. Und ad nutrioem obie sum-
ptaō n rigi, qd Corpus nutritur sit Corruptibile, sed suf-
ficit, qd pōt p virtus subiectionem uniri pei similiter
uiq. ad augmentu ania dz tinatu ita ut illo adepto
n ulterius uegetaretur, sed mereat in eodem ?sistentib.

3. 2. & 91.

Quaeres 3. An tali substantia fore ob

insectis incorruptibilis. Ratio esse affirmi-

tiva: quia substantia productam cognit sua per Creationem indepen-

dens a subiecto. Sed res, quae per Creationem producuntur in-

dependens a subiecto sunt natura sua incorruptibilis. ergo etc.

3. Dices. 1. Ista substantia posset dividi in partes mi-

nutissimas, ergo tunc corrumperetur. Resp.

neg. conseq. quia etiam materia 1a potest dividi in partes minutissimas,

et tamen non corrumpitur. Unde sicut etiam materia 1a conservaret

in qualibet parte minima, ita etiam conservaret etiam illius substantia.

92. Instabis. Ista substantia haberet tandem partes minimas,

quae si dividerentur in partes adeo minimas

ut non possent conservari, tunc corrumperetur. Resp. permisso ante-

ced. neg. conseq. quia si illa substantia in eo casu periret non tamen cor-

rumperetur, quia solum corrumpitur illud quod resolvitur in sub-

iectum suum. Unde in eo casu annihilaretur ea substantia

et non solum quod posset annihilari, sed etiam posset dividere substan-

tiam in partem minimam, cum non posset conservari non nisi

aliquid conservata. Unde etiam inferri ob excessu

esse in corruptibilitatem eam substantiam, sicut est materia 1.

93. Respondeo. Si ista substantia nutriretur, sup-

periret desfici paulatim. Resp. neg. casum, quia

quamvis nutriretur, non esset de necessitatem deperiens; sicut neque numerum

substantias alias, semper neque quod haec naturam sit ad propriam deperisiom.

Dices 2o: Sonus naturaliter corrumpitur quamvis

94. non habeat contrarium, ergo ea substantia quamvis sit

corrumperetur quamvis non haberet contrarium. Resp. neg. casum, quia sonus

est qualitas natura sua caduca et non creata, ideoque potest corrumpi, at

haec substantia esset creata et independens a subiecto.

Instabis: Sed quia tum integrale posset corr-

Sonus naturaliter corrumpitur

um. pi. phy. sol. At ascendendo instia q̃ posit intereum- 349
produxtas dicit illas inclitmia 1a n ita ipse totumqu q̃ 1 Subia
tam estate dicit ut sic n corrumpitur mia 1a q̃ e Crea,
und q̃ad hoc ponendu e intae Subia sit, restaur. in mia
1a agendo d illius incorruptibilite uid dd in physicis.

95 Nec ex eo qd una pars istius
corp dependeret ab alia deinc
ret creari q̃ n dependeret ab alia infieri et conservari
nam a subio Sol. Sol dependeret ab alia iam ad corpus
integralem, sicut una pars mia ab alia dependet quad
corpus integralem.

Subsectio 3a

De possibilite aliquaz Subiaz Spualium?

Quesitum 1um

Q Possibilis sit Subia talis Spualis n illitua?

96

Pcir affirmae cu P Ar compt. Oaid. et M. Cit. Pr. 1o
a non implicantia. 2o qa possibilis e Subsistia talis Spualis
ut infra dicemus cum ipsis eam adsint. Et 3o q̃ talis Spus
n affert secum illitum.

97 Contrariam Snam tenet M. Searr.
Val. Lint. S. Lit. et alii apud
ipsum in mita t. 2o nio 502. Probant 1o q̃ D. Aug.
et D. Dionizius Probant Antos et Aiam tantum
ee illitivas, q̃ sunt Subia Spuales: sed oës Subia Spualis
debet ee illitua, ac p Coisns n e possibilis Subia talis Spualis

320 á illiua atr argūm nihil valeret. ——

98 At neg. ant. q illi PP. n. indicat Antus et Alam talem eē illiuos q abia sunt Subia ~~spualia~~ spualis atr, oij subistia tam latij qm modalis spualis foret illiua und PP. sol Probant Antus et Alam eē illiuos, q sunt Subia Spuales nobilissima.

99 Dei: ex ptate Spualitis debet oriri aliqa pprietas; Pd hac orit illiuum: Pq ettd. At ng min q atr oē ens Spuale ipso foret illiuum qe ē flum u ... in Subsistia Anti q ē spualis, ē tn bi ē illiua. Und pprietas q orit ex ptate Spualitis ē ipse penetrari.

100 Insit: illiuum in Anto et Alā orit ex ptate Spualitis: Pq ettd. At neg. insistiām q illiuum t ē ante t radicale si antecedenter à radicali: si radicale ē ipsa met dria Anti t Alā sc tale q adiūt ogir mete ipiū ē ostiūt illas Subiās tatr spuates, ut sint radices illeorum et ustorum.

101 Probant 2° q illa Subiā latij spualis hēt cognicitiua ḡ illiua. At ng ans quia Subsistia ē Subiā latij dat depositi et tn n ē cognoscitiua. Insit: illa q qū abstraherunt à mia hēnt pfectiorem mum operandi, Pd ḡ dicta Subiā spualis qū abstraheret à mia: ḡ ei competeret pfectiōr mūs operandi qij ē illeo. At ng maiū q de rōē hēi abstrahentis à mia n ē qd hēat pfectiorem mum operandi in ... qd sit operiua. Deinde Subsistia Anti qū abstrahit à mia qm fra eq et subsistia n hēt aliqm mū operandi fra ad eq hēt

muin operandi uitalem.

Und Sot Est pfectiõn miu

L 02 operandi Dei q qui adtrahit

à mã quãs habuerit easd spõãs, qi Est Dei q minus adtrahit à mã n uã quãs tes põãs n habuerit. Sic Antus si opareti q Deo Est pfectiõn muin illigendi qa Antus et Dõ deist põas illigendi, et Antus qui adtrahit à mã qui Dõ: n tn Est Antus pfectiõ muin audiendi et uidendi qa n Est illas põas, qi Est Dõ q min adtrahit à mã

Probant 3o Subia realis spua-

L 03 lis in Sua ee nobilior

et pfeõr qi Est Subia Corpa, Sd aliq Subial orpa Vg forã Corpis è Cognoscitiua: q et illa Subiã eet Cognoscitiua. Atq maii Est nobilior et pfeõr qi Est Subia Corpa si Spiraas fiat n prius Spiis, et Corpis Dõs: si fiat n alia pritã neq maii

Und tis Subia n illiua eet

L 04 ade eignobilior, et imprfeõr

frã mali Cognoscitiua Dd ab eet uiuens n uã illa gradus eu uiuentis Ser è nobilior n uiuente. Neq Dprat Dõs Spiis, ex eo qd unus Sit Spualte n Sequit qd Sit nobilior et pfeõs bi ente mali atr accia Spualia eent nobiliora Substãs malibs.

Unit: tis Subiã eet pfectiõn

L 05 Sua forã mali n pote Spua-

lis: Eg illi dberet pfeõr muis operandi q è pCognosciõn. At neq ais qa illa Subia n eet nobilior et pfeõr frã mali Cognoscitiua n ad Sumerem factu Sparõe n gruin Spualitis et Corritis, ut Sa Lipim.

Probant 4o Subiã Spualis

L 06 Realis è indpendens à mã L 9

 non oppanendo q ē illiua. Ad 1ᵘᵐ nando ans q illa Subtia
potuit dependere à mā Corea q ad aliquas operões,
licet de facto sit à Corea.

Probant 2ᵒ dependet à mā
Corea q ad aliq operões. Ad 2ᵘᵐ Supp. fi in ante q illa
Subtia eet operatiua ppet eni ee Subsistia q si ē opiua.

Probant 3ᵒ: Sy Subtia forte vi-
407 uens uita Spuali. S uita Spu-
aly ē illiua q ettᵃ. Ad nq maii q illa Subiā forte nārisui-
uens ppet ee aliq Subsistia. Und in Salute orā letus
n ē necesse adttere Subiam uiuentem Spuatem n illiuā.
Ad 2ᵒ ḡm Subiam pōe uiuere uita vegetatiua d Sensi-
tiua in uniendo pet ipsiud Coy q Spūs n ēet pēi, de pōee
vegetatiua et Sensitiuam ee mā q ē vegetiua et Sensi-
tiua mā Cliā talis n in illigeret Sit mā Cliā q n al-
uderet ad illius pfeōem. Si uō illa Subtia eet Spla, de
q n disputo, n apparet q is vegetaret, Sit ad Spūs n
habeat pēi q sibi pōt Copulare.

Hate mi qd Si admittam Subiā
408 talem Spuatem n illiuā n idō
nos teneri adttere mām 1ᵃᵐ Spuatem q ānius talis n
uegnet ex Sipsa vōe Subiā talis Spualy sin uegnat aliunde
ex Speciali vi Sy Subiā nisi mā 1ᵃ q eo ypis, qd talyd
naris debet respire formam Subiatem inord ad aliq opōes,
O aio misponsy Sit fōā ad aliquo opōes ordte mā Spu-
aly ut pēt ex ijs q diximus in physica ideo imposity ētq
mā.

Ex hā coll. 1ᵒ positionem de de-
409 ciam Spuatem talem 1ᵒ Spla
1ᵃ independam q Sit dir apprensiua et pēt 1ᵒ q positis ōdu-
gia talis Spualy n illiua: q à fortiori Sit apprensiua. 2ᵒ

quia in Subiecs cognoscitivas aliquod est mere apprehensiva alia sub brutam alia vero iudicativa et discursiva ut hominis: ergo etiam potentiae aliquae erunt solum apprehensivae. 3° quia in potentias naturales non repugnat aliqua quod sit alligata uni vel alteri soli vel potentia visiva ad videndam lucem ac colorem: ergo etiam illius detractus ad apprehendendum tantum. Neque dicas subiectum potentiam

440 ipsam esse nobiliorem debere,

et aliam quod ad suum esse: ergo sicut haec est iudicativa et discursiva sic et ipsa. Si enim deberet nobilius esse ipsum lux est inferior omnibus in operibus ipsa etiam tamen subiectum datque in suo esse est nobilissime ipsae et ideo esse illi aequalem in operibus. Omnino solet nobilior modus operandi subiecti minus tendi nobiliorem, sed operatio entitas nobilior in se solet sibi ipsi, at quod est entitas omni nobilius, ut supra diximus.

Coll. 2° possibilem esse esse Subiectum

441 talem potentiam quod apprehendat et iudicet et non discurrat, sed non esse quod discurrat et non iudicet. Ratio 1a patet in eadem quam assignavimus in 1a conclusione. 2a patet quia discursus includit cognitionem antecedentem iudicativam vel ratiocinationem si est discursus talis vel certe dictam si est discursus virtualis: ergo nulla subiectum potest discurrere quin iudicet.

Dubium Quartum

An possit sit Subiectum talis intuitiva quam abstractiva

442

Affirmant P. Vived. Arr. Compt. et plures alii contra Suar. Arr. in met. tr. 2° n. 508. Prob. quia nulla est repugnantia in huiusmodi subiecti: ergo etc. Conf. 2° quia possit est subiectum intuitiva et abstractiva aliquod aliud speculativum quem-

324 illum ord dicerend ad prosecutionem t fugam. Sed illud cujus
Subtia n eet radix ustis 3 ejus cognis n ordinaret ad diri-
gendu aliqm ustem. Pr. 2o. q jit dari aiu illud

ᒪ ᒪ 3

quem nullus subrogatur aiu
ustis ie jet in aiu q quis cognerd obiectum qn aliq malit
t bonitus attingeret Vg. indriens q indriens: q eit poritda-
ri illud quod nulla subrogatur ustas. 3o. quia porilis e sub-
sia aprensiua et n judicita judiciua, et n discursiua: q erit
iudicia et n ustiua. Oppy. 1o pp 3a ria sua qm

ᒪ ᒪ 4

ftet opurib S. L. lit. ubi 1a
Oiz illud e radix ustis ides oii dicitr libertas radicalis Sdi-
plica Radix sii sus fructo 1a ppriam sine sua proprietate:
q n e porilis subtia illiua, n ustiua. Ad algomaiu Oijill-
ud a fo Dcdo. Oijillud tamd dfo qm at porilis negmaiu,
de q a oij illud at fo respjit obiectum pratice inord ad am-
orem t odium illud ius porilis poit attingere obtam mere
Speculatiue Vg obta indrita q indrita q ad praximn
ordanke. Inst: 1o ex eo qd 2o sit ra-

ᒪ ᒪ 5

ix resitis et hoc sit illius
proprietas n jit dari 2i ad deporiti qd sit resitis: q sit
ex eo qd illud sit radix ustas et tal sit illius proprietas,
n porit dari illud or 2 poriti qn illum subrogatr ista
proprietas. et og oiis eogd at fo sit radix neg q a ab-
late cogcodo quia ex eo qd sit homo e at bate o dis-
cursiuum et 3 de discursiuum sit admiratiui 3 ad-
miratiuum connexale 3 resiti ideo in porilis e 2o qd sit
resitis: illud ideo 3 sdt sit uirtus cognitiua spualis n seu
defert ex gre sus ustem. unde porit cognere aliq obta
mere speculatiua qn opponat uniam t disuniam, et
tunc n erit radix ustumptatis.

446 Potēt negari ans quia n vi-
dem implicare dari dicta spei
sed sit at vale appetensivum, et judicium sic sed n ēēt
liberitas, suppōs qd verile oriatr ab admirād, qd verediti-
te nattis et discursivo eo procedunt in ipsa sensitiva
qd tū dari vgoi phasiā nam lal io ē radicalr appeti-
tiva at fō qd respit obiūm, ut pratice prosequibile. sed aut
n teriēt spōs sensitiva poi illy n appetitiva et n respiret
obiūm conveniens aut disconveniens sed mero indiciens.

447 Sent: 2° qlibet nā batiss debet tere appum sibi propor-
tionatum. sed sic ē ustas: q ēb. at alq mali debet te-
rē appum et innatum et elicitum e ecclo. sor elicitū
negs mali und appus proportionatus illi subiā ēēt appe-
titus innatus in propriam mam n io elicitus sic mod
dari in subjis cognoscivis tendentibus in obtā pratice attin-
gendo illy convenientiam et disconvenientiam, o io illa subiā n ten-
deret in obiūm nī speculative n teriēt appum elicitum
sūt illum n teriēt alia subiā q dētā o uiā et disconviā n
attingunt. Ex qa pēt nam batem n dy-
448 tiat ad irrati pid qd ba-
ly teāt appum elicitum deber nā batis q posit q nec
āt appum elicitum neq ex eo qd illus sit lumen et lux
in ord ad aēs suppōs convenientes et disconvenientes, seqr q
in possiy sit illus q n batr pord ad aēs suppōs convenientes
nam solus illus q ā fi dari ē lumen et lux dirigens ad
tes aēs. ex sil n ē a lōi illus abie sumpti o pōit dari
aliqs q mere speculative se habeat cum obtā et apprehenden-
do et judicando et discurrendo n in diri lao tes illus
ut lāis ētiviēs prii suppōi sed sor dicetr lāis pu ē priu

419 Opp. 2° D. Thom. pbat Deu ēe ustiuum q. ē altimus: q. ex altius oritr ustiuum. R. neg. ans. q. S. D. n. pbat Deu ēe ustiuum q. absie ā altimus sd q. ā tali altius nix effssim mis et p. Lenis Libor. ans. Ei et fi n. ē ustiuum abse q. ē altimus sd quia ā tali altius attingens pprium ouiam et disduiam in obis qd n. eriet illa Subia ponibilr.

420 Obs. Opp. Dēs effectissum Cognoscens qlis ē Deus et infimum qls ā brutum sentis apetitiuas q. ed pōa Speculatiua Cognoscitiua irmia. R. neg. Cam. q. n. Colligit Sūt ed n. Colligit ista effectissum Coale qlis ē Deus et infimum Coale qlis ē Ei griat gilium Secundale irmium qlis ē Antusgrad. it filium. Vnd Sūt Deus et homo griant filium, q. illum griat Antus quia pōa gertua n. puit ā gscia de Coalis sd ab Spuiral. doiis ita ed pōund tere pōas apetitiuas Supremum et infimum Cognoscens quin illam deat Subia Spuastij irmia q. pōa apetitiua n. puit ā gscita ese Cognoscentis sd ex Spiales driy mā a sie Cognoscentes pratice q. lās n. desperirate intusia qm admitimus o poitiu. Supt: Subia altiua irmia

421 Opp. n. ēet ustiua ob sui gfectioem t ob sui impfecoem. Sumdici n. pt q. Deus ē gfissus et tri ē ustiuus seem ed Sum q. altius ēmobilior ustre, sd illa Subia deriet itum: q. ed ustem. R. illam Subiam n. ēe ustiuam ob suam gfecoem. ad Subsumptam pfecoem neg. Cam. q. ter altus ē nobilior pōa gertiua et tri Antus deet poam altiua, n. eis gertiuam: q. Sibr.

433

Dissoluuntur alia argumenta

422

Opp. 3°. impossibilis ē substantia intellectiva q̄ possit assentiri
præmissis et n̄ inferre conclusionem: sq. est impossibilis erit sub-
stantia intellectiva q̄ possit cognoscere bonum et n̄ illud amare.
R. neg. ant. quia n̄ implicat intellectus pure judicativus non discur-
sivus, hic enim potest assentiri præmissis et n̄ inferre con-
clusionem quod est quod judicat cujusvis substantia necessario frangi præmi-
ssis et pure judicativa: nam q. illi frates dicunt illa quæ assen-
tiuntur solum in ordine ad inferendam conclusionem ab eo illa-
tam cujus et cujus domini ita proponunt audientes ad intentum in
his illis illi n̄ possunt assentiri: quia cum intellectum substantia
eis judicativa n̄ discursiva n̄ elicitur ex his, ideo n̄ potest
inferre conclusionem unde possit judicare ōe totum ēe majus sua
parte et hoc ēe totum n̄ potest inferre ōe totum ē majus
sua parte dicitur ..... intellectiva ..... sit ... judicata
in præmissis.

Opp. 4° impossibilis ē substantia

423

quæ efficaciter intendat finem
et n̄ possit eligere media et q̄ possit amare bonum et n̄
illud desiderare sq. est impossibilis erit substantia intellectiva n̄
volitiva. R. neg. utrumque q. intentio efficax finis ē virtus
volitiva efficax eligendi media .... n̄ est intentio efficax
sed est complacentia dicitur amare bonum absens et illud
frangi desiderare in substantia eo intellectiva n̄ volitiva nulla ...
sit complacentia ... aut potest dari desiderium Dei absen-
tis absque virtute eliciendi gaudium de possessione ejus.
Dei et e contra assignari aliquis appetitus intellectus assensivus et n̄
judicii et e contra quidquid ... de hoc sit quia ... ē ....

 tiis positivas ad tuendã omnem resolũem.

424 Obj. 2° obiectum illius ẽ conveni-
entia et disconvenientia boni cum
cognitum ut conveniens et disconveniens supponit naturã appetibili-
tatem: ergo etc. R. neg. maiorem quia obiectum illius ut illius ẽ q-
tisse ẽ conveniens, conveniens autem et disconveniens ẽ obiectum il-
lius ut dis illius ã nempe ut ẽ illius practicas, proponens
obiectum amabile aut odibile pro ordine ad ulterium illa
ius subiã illius attingere sub ultimo obi[illegible] scili-
cet ã conviã et disconviã ut attingeret conviam et disconviã
ñ illam attingere ut sibi fugiendam et prosequendam,
sed mere speculative distincta in illius contemplatione sic [illegible]
ñ omnes actus illius sunt practici, sed alii sunt mere speculativi.

425 Si ed dici tam subiam esse
cognitive coniã et disconviã
ñ ã se sed ab alio supposito amplectenda, aut fugienda
sicut illius cognoscens si ab alio supposito penetrantem [illegible]
tuti regulã [illegible] ederet [illegible] illa obiecta deberent am-
ari pro ordine ad proprium suppositum si ita se haberent tales
cognitiones proprium eius suppositum intentum foret de eo, quod
sentit in suum cognitum sunt pagis in sentiendo.

426 Nec ex eo qd cognitiones huiusmodi
sint ñ convenientia ad vitandum
malum aut prosequendum proprium bonum ei [illegible] aut
contrariã ... ern ut pro illas vivere virtualiter illa subs-
tantia etiam ad officient sed non illius vivit virtualiter pro cognitiones
speculativas. Nota tñ qd hæc subiã eẽt impeccabilis qa
ñ eẽt libera, et eẽ pot dari peccatum sine libertate.

427 Dices hæc subiã pot ẽẽ beata.
R. ñ pot ẽẽ per merita propria

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

q. n. dat meritum sri libertate q carecet ita subia p-
rindendo m a beatitudine, merita d consequenda p[er]iit aliq
poe ee beam si beatitudo d[e]sistat in sola uisione Dei et n
in amore q potest d[e]i s[ub] Gratia eleuari ad uidendum Deum
clare. Nec obstat qd amor in hac opinione sit p[ro]p[r]ia beatu-
dinis q. [a]d se illegit sed [ad] beatitudine [q]ct[iu]e dat. Nisi beatu-
do d[e]sistat tm in uisione q m i amore dum poe ee beam i adeq[ua]te.

Dubium 3um.

Vt possibilis sit subia p[ro]p[or]tatis uolitiua n affectiua.

§ 28

Dictus sit impossibilis e subia uolitiua d[e] Libera, [ne]c[es]-
saria q n sit affectiua. Ita cap[ital]ia sna Pr. ex dd in physica
1o quia sicut app[eti]tus innatus fert in bonum in ee rei
ita et app[eti]tus elicitus fert in bonum in ee cognito. sed
impossibilis est appetitus innatus qui feratur in rem q.
in se n sit bona: ergo et impossibilis erit app[eti]tus elicitus
qui feratur in rem q n erat bonitatem cognitam seu re-
praesentatam p cognitionem, ac p[ro]inde impossibile e subia uo-
litiua n affectiua. Probatur secundo quia uolun-

L 29 tas n potest operari sine
rao motiua prius cognita siquidem ratio qua mouet
uoltem n e q[ua]le d[e] bonitas, sed bonum cognitum s[e]c[un]d[u]m q[uo]d
sic sufficit illum q p cognitionem p[ro]ponat obiectum uolti. d[e]n.
q uoltas e potentia p[e]rse caeca: ergo indiget necessario p[er]uia
cognitione illius. Ergo oes subia q fuerit uolitiua necessario debet ee
affectiua. Confirmatur ex illo celebri p[ro]logio nihil uolitum
qn p[rae]cognitum. Arguetur 1o p Patre Quiroda

L 30 et aliis contrarium sentientibus

330 q. ad Subiam uoltiuam narraim: poritis ē Subia Spuatis
oīo dtrāta ao aliqd obtum Sibi duiens amplectendum
et disduiens fugiendum per āctum à se nato et im-
manente pductam absque pcauia cognitione, et illa
ālitas est amor, et odium natūo elicitum à uolūte:
Ag. poritis ē Subiā uoltiua ñ illiua. Ad omitendo maiu Si illa
ālitas ñ Sit amor t odium illam uero negando Si talis
ālitas Sit odium aut amor in pcise tamen est qd talis
qd Subia fugiat t amet obtum qd ā cognoim ñ pponiū bon-
um aut malum, ati ferreta ex Suum obtum Sicut obtum
uoltis ē bonum cognatum. Argues Secundo Caelum ma-
432 nu ductus potest Securus in-
Sedere quuius ñ teat oculos: ḡ et uoltas ubi luti à Deo manu
ducta potit tendere in obtum quuius ñ teat cognoim. Atq
Cadi ga lt Celus ñ illuminet ab oculis Coecus in illius uo-
+ad apsicandam luntas illuminata ab illa: +Si uō uoltas ñ illuminetur
poām Scomo- ab illa ñ teit à q illuminet ad amandum t fugiendum Deus
tiuam cōmoue- eñ Sol illam potest manu ducere o ad tenare media cognie
ate. deind arguim nihil pbat qd ati Sit Celus poit natū de-
mouere Sine luce Sit de facto Sa moliet talga
Cui natura uisum negaait ita etiam uolum ptas
potest naturali tendere in obtum Sine cognitione,
hoc aich negarit aduersarii.
432 Argues 3o. habitus dlarit
ē uolum ptate ad cognoitin
et tamen non indiget cognitione ex ergo deternii-
nete a uolte: ḡ uolumptas poit concurrere ad am-
orem. Si à Deo determinat quin indigeat cognitione
At ng Calorn min ñ ōn ex illa cognīe ñ indiget habus
+concurrū cognitē ad amorē qd ati dlarid in mortuo Sit t pro ueritad cog-
noim;

illa iis, q ita ꝯcurrunt, nec indigent cognitione, nec sunt
capaces illius at iis voluntas ꝯcurrit vitaliter ad suos actus
adeoque ut ita ꝯcurrat, naturaliter debet præcedere cognitio proponen-
tis bonitatem obiecti. adde q ex amore sequitur posse voluntatem na-
turaliter amare sine cognitione, sicut naturaliter ꝯcurrit ad suis sine cognitione q
ꝯtrarii non adtinet. Arg. 4°: non illius potest reddi cog-

433 noscens, q intellectum à solo Deo

productam, ergo anima vitali: ergo voluntas potest reddi amans, per
amorem à solo Deo productum absque prævia cognitione. Resp. ex
ante xa ea q dix. d. 5. ad intellectum negando consequentiam. ratio est q
ꝯtrarium intelligens optime intelligit ꝯ solam intellectionem unitam illius pro-
portionatam. ait enim vitalis physice. sed cognitione intellectus connaturaliter
requirat non iis ad alia intelligenda quoniam ipsa intellectio sit vitam tu-
alis, a qua possit moveri ad obiectum ad quod est ex dd lat. hoc at
iis sic voluntas amat, seu ut dixi hic ꝯtrarium amans debet
naturaliter proponi obiectum. non potest autem proponi sine cognitione.

Arg. 5°: voluntas potest applicare

434 illum ad eliciendam suam

cognitionem: ergo potest aliquid velle quin illud cognoscat. Resp. neg. anima q
voluntas sola applicat illum ad suas cognitiones ad suas iis applicatur
illius, vel à Deo ut anima vel à quolibet alia causa reliqua, de qua vid.
in physica. sect. 4. de causa fin. Dub. 4. et 5.

Dubium 4um

Utrum possibilis sit substantia spiritualis integralis, vel physice composita

435

Sitra causam quam desiderantis dixi non cogitare possibilem substantiam
spiritualem integralem compositam, id est quæ ex sua entitate constet
partibus integrantibus, patet ex iis quæ supra diximus agendo de hoc

 Constitutiva speciei. Pr. qa impossibile ē spāi cui correspon-
deās distinctiva corporis. Seclusā distinctiva corporis ē spatiis entitiva
ex pībus prigrantibus seu partium sanctia partium ex pīs: cog-
nosciti ē substia spiritualis habens habere extensionem seu po-
tentiā, uid. qd 1a diff. ad constitutionem corporis et spiritus.

436 Ccla eam opinionem difficultatis diminuam
ē n ēē positionem substiam spiritualem
physice compositam, id ē ex mia et fmā, ita Coiī Dist. 9 negand posi-
tionem mia l. spiritualis, qs secuti sumus in phys. d. 1. Sect.
2a Subsect. 5 dub. 2o. Rationem Pr. quia nulla repugnantia compositum
cuius pars ē impossibile, sed impossibile ē mia l. spiritualis ut
supra probatum ex textu suo, q ē impossibile compositum phy.
spirituale seu substia spiritualis phy. composita. Sed dl. scia ē probabi-
lior. q̄ in opposita ē ualde probabiliter, eam posuit quisque suas lubi-
to uerti, ideoque

437 Resolutio sit: possibile ē mia l. spi-
ritualis ex qua et fma spirituali fiat substia spi-
ritualis physice composita. Ita S. Fran. Martinez Lint. Arr. Com-
pton. et Coiī S.M. Pr. quia nulla repugnantia cuius mia
appareat, implicatio ut patebit ex solutione argumentorum. Sequor q.a ut fit datur
compositum corporeum constans mia et fma corporea, ita quoque potest dari:
q et possibile n implicabit compositum ex mia et fma spirituali, ideo
sit dato compositum constans mia corporea et fma spirituali ut
2o: q n implicabit ex possibili compositum ex utraque spiritualis.

438 Arg. 1o contra: mia spiritualis admi-
ttit intervenire fmā spirituali. Eadem
erit addenda prium tam activum qm passivum duarum operationum,
q ē impossibile. R. 2o negans q ut mia l. spiritualis sit possibilis,
sufficit qd interveniat ad complendā fmam in esse spiritus specifi-
cet addita qd ultima determinasse dicitur nōibus, n ēē

q° hōc mā abse sumpta ē primum receptivū operum 338.
frā. Id ēē primum receptivū frā substālis in ord ad ostuend-
um ɔpositum Resp. ijt 2° tem mām pōe inter-
L 39 uire ad aliqs operoēs qs frā
spualis n poit exercere sn ɔsortio mā sicut qf frā Corea
n pt exercere aliqs operoēs sn ɔsortio mā Corea ɔquisiti-
ones aut ditiones etc qs dependent ab organis Corēis. unde
tēs operoēs reciperentur in mā spuali et recipienti aīa
Dices segr ex hoc qd si frā
L 40 spualis dependeret ā mā spu-
ali in operando, foret corrūptibilis hic aut ō frim. Cq etc.
At neg sequelam quia et frā sālis qf dependet ā mā la
Corea in opando et tn ex hoc n segr qd sit Corrūptibilis.
et ōnibus qf oppoēs spuales aīā n recipiant in mā la,
ōre ɔposīti n poterunt recipi in mā la spuali.
Replic: si frā spualis eēt ɔpleta
L 41 in operando et tn eēt in eendo.
Cq n poit ɔponere ɔ mā la spuali. At neg aīs qa frā īgn-
is separata ā mā la ē ɔpleta in operando x opter D-
und ut poit cremare uis ē cremandi i sola frā quid.
et tn n ē in ɔpleta in sād ēē: cq sat ɔposīti n degradabit
frā spualis qd eendo ɔpleta in operando sit in ɔpleta in ēē-
do ac proinde indigebit mā, ut ɔpleta existat. Nec ērat
obste qd tē ɔpposīum sit nā qd ɔfit ā qēs. satis eīt ē
qd sit nā qd nā ē primum operatiuum opeius in ...
ɔ nā qd ut qf dat, dal ēn ē primum motiuus Corei.
Arg. 2° mā 2a spualis n
L 42 foret receptiva dispositum
ad frim: cq neq foret receptiva frā ac proinde n eēt eti-
iam mā. Pr. aīs, qd dispoēs n forent Corea cum accēs